

det er kun et Middel til at befordre, at nogle enkelte af Marinens Officerer lægge sig efter et virkeligt videnskabeligt Studium, og dette troer jeg er af Vigtighed for Marinen, og jeg mener, at det vil bidrage til et bedre Samkvem imellem Hæren og Flaaden, fordi det vil være meget vanskeligt for den blot praktiske Spofficer at kunne udtrykke sig og gjøre sine Anskuelser gjældende imellem de theoretisk dannede Randartillerister. Jeg anseer det for en Sag af stor Vigtighed, at der i Marinen findes nogle sunderede Officerer i denne Retning. Der har været opløst et Spørgsmaal, om Chefen for Orlogsværftet og Chefen for Officerescorpsen ikke kunde sættes sammen i een Person. Dette er ogsaa et Spørgsmaal, der tidligere har været under Overveielse, men man blev, saavidt jeg maa antage, enig om at lade det staae hen, idet det er noget aldeles frit, om man vil gjøre Chefen for Orlogsværftet tillige til Chef for Officerescorpsen. — Med Hensyn til Bemærkningerne om en større Udskrivning af det værnepligtige Mandstabs skal jeg anføre, at der naturligtvis ikke er Noget iveien fra Marinens Side for, at det foreslaaede Tal kunde sættes op. Det er jo stillet frit og sat som Maximumtal; og man kan altsaa indkalde Færre, naar man ikke har Raad til at holde det store Antal inde til Øvelse. Derimod troer jeg rigtignok, at den Anskuelse, at der skulde være en saameget større Tjenestetid ved Flaaden end ved Hæren, ikke holder Stik. Ved Hæren er omtrent det samme Tilfælde som ved Flaaden; Nogle komme ind til Øvelse og permitteres efter en kortere Tids Forløb, medens Andre blive inde og maae gjøre Tjeneste Aaret rundt. Det er ganske vist, at det Tilfælde kan indtræffe, at Folk blive commanderes ombord paa et Skib, og at Skibet bliver længe ube, men man kan jo ikke sende Andre ud for at afløse dem, saa at de altsaa maae blive i Tjenesten, saalænge Togtet varer. Heller ikke det besarne Mandstabs Værnepligt troer jeg kan siges at være trykkende, det vil efter min Mening være muligt at komme til, at

Marinen egentligt talt ikke behøver mere end de besarne Folk, som havde Hul Togter. Naar der blev givet Marinen Frihed til at indkalde dem, naar den vilde, saa troer jeg næsten, at man derved vilde kunne forlyne de Krigsflibe, der gaae ud. Det er imidlertid et for Marinen meget trykkende Vaand, ligesaa godt som det er for de Værnepligtige, at de skulle stoppes i Januar Maaned, og at altsaa enhver Udruining, der steer i Efteraaret, skal stee med Folk, der have været stoppede en lang Tid af Aaret. Jeg troer ogsaa, at der i denne Henseende ved den nye Værnepligtslov kunde tages Forholdsregler, der vilde gjøre det lettere baade for Marinebestyrelsen og Mandstabet, ligesom jeg i det Hele antager, at det vilde lette det besarne Mandstabs, at alle de med Hul Togter bleve tagne forløds og altsaa ogsaa til forskjellige Tider af Aaret, da de ellers vilde søge at komme bort, naar de vide, hvilken Udskrivningstid der foresalder. Disse ere, troer jeg, de Hovedpunkter, der have været under Forhandling her, og da jeg antager, at Sagen vil komme for i et Udvalg, hvor ethvert Spørgsmaal nærmere kan blive overveiet, skal jeg foreløbig indskrænke mig til disse saa Bemærkninger.

Tugen: Jeg er ikke ganske enig med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Ernst) i den Betragtning, at Skibene ere til alene for Kanonerens Skyld, og det undrer mig at høre den samme Betragtning fremsat af den ærede Marineminister, navnlig naar jeg seer hen til den Stilling, han tidligere har beklædt i Marinen, den nemlig, at han tillægger Skibene saa liden Betydning, at de kun ere til for Kanonerne. Det er vistnok af høieste Vigtighed for Flaaden, hvorledes Kanonerne føres; Kanonerne ere vel det Vaaben, hvormed der directe angribes; skjøndt der ogsaa kan angribes med Skibene selv; men det berøer i en meget høi Grad paa, hvorledes Skibet er konstrueret, dets Hurtighed, dets Manøvrer, dets Dreiningbevegelser, Sødygtighed osv. Der